

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] faa Tid til at overveje, hvorledes Ordningen skal være i Fremtiden. Det er slet ikke Meningen, fordi der her er nævnt nogle Tider, at man skal kunne henvide dertil som Præcedens; vi maa se, hvorledes de midlertidige Lukketider vil virke.

Jeg har sagt i det høje Folketing og ogsaa uden for Rigsdagen, at for saa vidt dette Lovforslag bliver ophøjet til Lov, vil det for mig være meget vigtigt, at Handelsstandens Udøvere inden for Butikshandelen ogsaa retter sig derefter. Jeg har set Bekendtgørelser fra Detailhandlerforeninger i en Række Provinsbyer, hvori man siger, at man lukker Butikkerne om Lørdagen Kl. 14 for Eksempel og de almindelige Dage Kl. 17. Det er jo saadan, at selv om vi vedtager dette Lovforslag, hvad jeg tror og anbefaler, er det ingenlunde Meningen, at vi fra Rigsdagens Side paa nærværende Tidspunkt vil paaoktrojere Butikshandelsstanden, at den skal holde aabent til de angivne Tider, men det er mit Ønske, at man gør det, og jeg vil tro, at det vil være af nogen Betydning ogsaa for Fremtidens Lovgivning, om man vil gøre det.

Jeg er selvfølgelig som gammel Købmand fuldt vidende om, at de Varer, som Handelsstanden i Dag har at distribuere, er forholdsvis faa og derfor udmærket godt kan sælges i et lille Antal Timer. Men det gamle Ønske om, at vise Kunderne, som Handelsstanden dog skal leve af, et passende Hensyn og at sælge Varerne i den Tid, Kunderne kan komme, maa antagelig ogsaa have sin Berettigelse under de nuværende Forhold.

Jeg anbefaler sluttelig med disse Bemærkninger dette Lovforslag, som kommer til Landstinget med praktisk talt enstemmig Tilslutning i Folketinget, i hvert Fald med Tilslutning fra de 7 Partier, der er repræsenteret i Folketinget i Øjeblikket.

Fornæs: Til at begynde med vil jeg gerne udtale min uforbeholdne Anerkendelse af, at det Udvalg, som den højtærede Handelsminister nedsatte den 16. April i Aar med den Opgave at fremkomme med Forslag om almindelige Butikslukketider, allerede nu i Slutningen af Maj har kunnet enes om det i Dag af Handelsministeren fremsatte Lovforslag, særlig naar man erindrer, at det tog den i 1938 nedsatte Lukkelovskommission 4 Aar at skabe Enighed om det Forslag, der i 1942 blev fremsat i det høje Ting, et Forslag, der efter talrige Udvalgs-møder, Besøg af ca. 25 Deputationer og andre Henvendelser til sidst maatte hen-

lægges paa Grund af Uenighed blandt Udvalgsmedlemmerne, væsentligst paa Grund af Forslagets dengang radikale Forudsætning, at Butikkerne skulde lukke om Lørdagen Kl. 17 i Stedet for som tidligere Kl. 20.

Unægtelig har de skrappe Elektricitetsrestriktioner, som den højtærede Handelsminister omtalte, i de senere Aar medført en Butikslukning Kl. 17 paa 5 af Ugens Dage, og det har givet den højtærede Handelsminister Lejlighed til at fremsætte et Lovforslag, der, skønt det for en enkelt Dags Vedkommende er meget radikalt, dog set paa Baggrund af Restriktionerne giver en Udvidelse af Aabningstiden, idet Forslaget giver Adgang til at holde aabent Ugens 4 første Dage til Kl. 17³⁰, og om Fredagen til Kl. 20; det er en Forkortelse i Forhold til den endnu gældende Lukkelov paa en halv Time for de 4 Dages Vedkommende. Den i 1932 vedtagne Lukkelov og det i 1942 fremsatte Forslag indeholder i øvrigt en Mængde Bestemmelser om Lukketid for Udstillinger, Blomsterforretninger paa Helligdage, Iskiosker og andre Kiosker paa Jernbanestationer, Fotografatelier'er, Salg af Naturalprodukter fra Landbruget o. s. v., Problemer, som den højtærede Handelsminister helt har ladet ligge denne Gang for blot at koncentrere sig om dette ene midlertidige at skabe Orden i det Lukkekaos, vi for Tiden befinder os i. Derfor billiger jeg ogsaa fuldt ud, at de foreslaaede Ændringer tidsbegrænses, idet de kun skal gælde til Udgangen af November 1947.

Det, der i disse Dage giver de stærkeste Meningsbrydninger i Befolkningen i Anledning af Lovforslaget, der nu staar foran sin Gennemførelse, er Lukningen af Butikkerne om Lørdagen Kl. 14. Jeg tænker her f. Eks. paa Radiodiskussionen i Aftes om dette Problem. Den var et ganske interessant Eksempel paa de Meningsbrydninger, der er i Befolkningen. Spørgsmaalet er, om Handelsfolkene, Indehavere og Personale, skal indrette sig efter Befolkningens Vaner og Arbejdstid eller omvendt, om Handelen skal staa til Raadighed for Befolkningen uden for normal Arbejdstid, ligesom Jernbaner og Sporveje, Restaurationer o. s. v. Efter en umiddelbar Betragtning vil dette sidste synes mest naturligt, men naar man betænker at Detailhandelen bestaar af ca. 80 000 Butikker med et Personale paa ca. 150 000, er det indlysende, at det store Flertal af Butikkerne kun betjenes af Indehaveren, eventuelt ved Hjælp af hans Hustru. Den Forskydning af en egentlig Arbejdstid paa 48 Timer, som kan gennemføres ved Forde-